

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Journalen NB29

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 , s. 3.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb29-txt-shoot-id146b8b03-076c-4a09-9ced-c4af77b90d1d.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Herimod maatte jeg indvende. At jeg næsten snarere kunne fristes til at vende Sagen omvendt, og vel at mærke just ogsaa af – Sympathie. Hvad enten nemlig En ved oprindelig Intellectualitet naaer Askesen, fordi han gennemskuer Alts Jammerlighed eller rettere Jammerligheden af det at være til, eller han ved Lidelser bringes til det Punkt, at det for ham viser sig som en Lindring at lade det totalt komme til Gjennembrud, bryde med Alt, med Tilværelsen selv : med Lysten til Tilværelsen (Askesen, Mortificationen) hvilket, i Forhold til de mangfoldige Smaa-Plager og atter og atter Plager, kan være lindrende ligesom naar Sveden brister ud sammenlignet med den piinagtige Hede, naar man ikke kan komme til at svede: i begge Tilfælde vilde jeg vende Spørgsmaalet, kunde ikke just Sympathie forhindre ham i, afholde ham fra at gaae saa yderligt, Sympathie med disse Tusinder og Tusinder, som umuligt ville kunne følge ham, disse Tusinder og Tusinder, som leve i den glade Indbildning, at Livet er Glæde – og hvem han derfor blot vil forstyrre, gjøre ulykkelige, uden at kunne hjælpe dem ud til sig? Kan Sympathie ikke ogsaa stille Sagen saaledes, om jeg end villigt indrømmer, at her saa saare let kan skjule sig det Gavtyveagtige, som ikke selv vil vove det Yderste, og saa giver det Udseende af Sympathie.